

Jubileum-uitgave 2001

VORMGEVING & DRUK: DRUKKERIJ PASKLAAR
overhoven 71 | 6136 eb sittard | tel. 046.420 01 25 | fax 046.420 01 51

1926 - 2001
75 JAAR

DVO EUVERHAOVE



Jubileum-uitgave

Neem vrijblijvend een kijkje op ons tuincentrum, gelegen langs de Rijksweg N295

Tuincentrum **"De Hazelaar"** Nieuwstadt

Aan de Linde 25, Nieuwstadt, tel. 046 - 4853526 / Fax 046 - 4856163

Voor al uw tuin- en vijverbenodigdheden

VASTE PLANTEN EN SIERHEESTERS

BOMEN EN CONIFEREN

GRASZODEN EN SPOORBIELZEN

SIERGRIND EN BESTRATINGSMATERIALEN

TUINHUISJES EN BLOKHUTTEN

VIJVERFOLIES EN PREFABVIJVERS

VIJVERPOMPEN EN LUCHTPOMPEN

BIOLOGISCHE FILTERS EN UV-UNITS

SIERTUINVISSEN EN KOIKARPERS

WATER- EN MOERASPLANTEN

Meer dan 25 jaar
het
adres in uw omgeving

TUINSCHERMEN EN TUINHOUT

POTTERIE EN MANDWERK

MESTSTOFFEN EN BESTRIJDINGSMIDDELEN

POTGRONDEN EN BODEMVERBETERAARS

DRIJF- EN ZUURSTOFPLANTEN

WATER- EN GENEESMIDDELEN

GRATIS WATERTESTEN

VIJVERINSPECTIE AAN HUIS

Ontwerp, aanleg en onderhoud van tuinen en vijvers

Tot ziens op ons tuincentrum!

Uw Tuinvakman

geopend: maandag t/m vrijdag 08.30 - 18.00 uur en zaterdag 08.30 - 17.00 uur

Inhoud

In dit boekje vindt u onder andere:

- 1 Inhoud
- 2 Colofon
- 3, 5, 7 Voorwoorden
- 8 Waar eens het DVO-doel stond...
- 18 De geestelijk adviseur
- 24 Via de dochter in het eerste...
- 26-27 **Programma feestweekeinde**
- 30 Overzicht van de afgelopen 5 DVO-jaren
- 32 Een dreamteam met carnavalsbenen
- 36 Het wel en wee van...
- 41 Verenigingsman van het oude stempel
- 44 De weg van dorp naar stad
- 50 Noem me geen Mister 'DVO'...

...en nog veel meer leuke artikelen,
foto's en kranteknipsels uit vroeger jaren...

Colofon

Dit jubileumboekje is een uitgave
van de Stichting Vrienden van DVO
bij gelegenheid van de viering
van het 75-jarig bestaan van de voetbalvereniging
van vrijdag 28 tot en met zondag 30 september 2001.

Teksten: Harie Bronneberg en Frans Cremers

*Foto's: De Heus en Partners, Frans Cremers,
Maurice Zinken en anderen.*

Vormgeving en druk: Drukkerij Pasklaar, Sittard.

Oplage: 1000 exemplaren.

Overhoven/Sittard, september 2001

Woord van waardering

Met genoegen schrijf ik een inleidend artikeltje voor de feestgids bij gelegenheid van het 75-jarig bestaan van ons aller DVO.

Als geboren en getogen Overhovenaar draag ik DVO nog steeds een warm hart toe. Dit niet enkel en alleen vanwege het feit dat ik, in navolging van diverse familieleden, persoonlijk ook ruim 25 jaren de rood-witte clubkleuren mede heb mogen verdedigen.

De vele verplaatsingen van de accommodatie, van de Nusterweg via de oude Baandert naar het voormalig stadion en van hieruit naar de dr. Philipsstraat, liggen nog vers in mijn geheugen.

Vooraf tijdens mijn jeugdperiode werden met de regelmaat van de klok kampioenschappen behaald en toernooien gewonnen.

In die tijd was DVO vooral nog een club van en voor de wijk Overhoven zelf. Hier was genoeg voetbaltalent aanwezig, doch helaas vertrokken er nog wel eens getalenteerde krachten naar hoger spelende clubs uit de regio.

In de huidige situatie neemt DVO een vaste en gewaardeerde positie in binnen de stedelijke amateurvoetbalwereld. Spelers uit diverse stadsdelen vinden hun voetbalplezier bij DVO.

Een riant jeugd afdeling staat borg voor de toekomst. Het bestuur blijft alert om het elk lid zoveel mogelijk en volgens hedendaagse maatstaven naar de zin te maken.

Een bijzonder woord van waardering wil ik dan ook uitspreken aan het adres van allen, die zich in de voorbije 75 jaren hebben ingezet voor het wel en wee van zowel de jeugd als de senioren van DVO. Uw inspanning is niet voor niets geweest. Samen mag u er best trots op zijn!

Graag wil ik u allen dan ook namens het gemeentebestuur van harte gelukwensen met het 75-jarig jubileum en u voor de toekomst heel veel succes en voldoening toewensen.

*G.M.M. den Rooijen
wethouder gemeente Sittard-Geleen.*



DVO 75 jaar, een fantastische mijlpaal!

Oud nieuws, in 2001 nog steeds actueel!

D.V.O. (Door Vrienden Opgericht) nog steeds een vriendenclub



OVERHOVEN - Naast de vele sport- en andere verenigingen die Overhoven rijk is neemt de voetbalclub DVO toch wel een bijzondere plaats in. Wat zou Overhoven zijn zonder DVO, hoorden wij een al wat oudere voetbalsupporter vragen. Omgekeerd zouden wij willen vragen: En wat zou DVO zijn zonder Overhoven. Dit Sittardse staddeel heeft zijn club nodig om er gezonde ontspanning te beleven en de club heeft Overhoven nodig voor de financiële en morele steun, zonder welke geen enkele club het hoofd boven water kan houden. Wat die gezonde ontspanning door middel van sportbeoefening betreft: Niet minder dan 270 sportleden (140 voetballers, 130 handbalsters) kunnen dank zij DVO hun sportieve lusten botvieren. Helaas moet dit geschieden op zeggis en schrijve: één sportveld.

Hier ligt in de bedoeling van onze sportredactie om van tijd tot tijd een bezoek te brengen aan onze Sittardse amateurclubs. De resultaten van deze bezoeken kunt U dan geregeld in ons blad lezen. Onze eerste keer is gevallen op de voetbalclub DVO uit Overhoven.

SPEELVELD

Ook DVO is het „slachtoffer“ van het grote tekort aan speel- en sportvelden, dat

niet in het bezit van een fiets. Onderling vonden zij echter voor dit euvel een oplossing. Een gedeelte van het elftal zou bij

behoef te maken.

Waar men zich wel zorgen over maakt, dat is het gebrek aan jeugdspelers, overigens

Uit: Maas en Mijn (1962)

Het jaar 2002 wordt voor de club uit Overhoven een bijzonder jaar.

Op het moment van ter perse gaan van dit artikel waren de voorbereiding voor het grote feest in het laatste weekend van september in volle gang.

Een behoorlijke klus, voor het feestcomité, het bestuur, de leden en de vrijwilligers.

Bij een jubileum is het gebruikelijk om terug te kijken, enigszins positief te zwijmelen over wat er zich in de voorbije jaren heeft voorgedaan bij de club en in de periferie. Ik wil daar nu eens een keer van afwijken. Ik wil graag vooruitkijken. Niet te ver, immers dat is in deze “snelle” tijd niet meer mogelijk.



Vanuit mijn aard geef ik me graag over aan positivisme. Toch verlies ik daarbij de realiteit niet uit het oog. Voor onze club zie ik de toekomst nog steeds zonnig in. We zijn de grootste club van Sittard en daarnaast zijn we financieel gezond. Prima perspectieven dus. Toch moeten we waakzaam blijven. We leven in een maatschappij die gericht is op consumptie. Op zich niets mis mee. Maar mede hierdoor wordt het steeds moeilijker de club op langere termijn goed te besturen. De leden komen, geheel in de lijn met ons adagium “DVO voor prestaties en plezier”, om te ontspannen en te consumeren. Terecht verwachten ze dat alles voor hun tot in de puntjes georganiseerd is. Het gevolg van deze ontwikkeling is dat we het steeds moeilijker krijgen vrijwilligers te vinden die zich verantwoordelijk voelen voor bepaalde taken op bestuurlijk, uitvoerend en ook op maatschappelijk gebied.

Hoe we aan deze trend het hoofd gaan bieden heb ik nog niet helder op het netvlies. Het bestuur van de vereniging zal in ieder geval moeten blijven werken aan helderheid in beleid, het maken van de juiste keuzes, het stellen van prioriteiten en nog meer draagvlak hiervoor zien te vinden bij onze achterban. Dit alles binnen de financiële mogelijkheden en aansluitend bij onze maatschappelijke verplichtingen als recreatieve sportvereniging. Moeilijke opgaven in de context van de consumptie maatschappij waarin wij leven, maar zeker niet onmogelijk.

Graag dank ik iedereen die in de voorbije jaren heeft bijgedragen aan hetgeen waar DVO nu voor staat: een gezonde club waar prestaties en plezier hand in hand gaan. In het bijzonder dank ik alle vrijwilligers, sponsors en sympathisanten voor al hetgeen ze voor VV DVO hebben en wellicht nog gaan betekenen.

Ik wens iedereen namens het Bestuur van VV DVO een geweldig feest toe. Proost!

Geert Eijkenboom

Mede door inbreng van deze sponsors kan vvDVO van het 75-jarig jubileum een groot feest maken...

Alberts Nienhuis
 Architectenburo Verbruggen
 Balans Sport Helmond
 Bam infra
 Bloemsierkunst Ger Drenth
 Auto Bongers
 Bo-rent verhuur
 Bosman Grondwerken BV
 Bouwmaat
 Brand Bier
 Brink Molyn, Mathys Trimetal
 Café Kerkzicht
 Café Sctad Zitterd
 Carlo Krekels tegelzettersbedrijf
 Cema Keukens en sanitair
 Collé autoschade
 Collé int. transport en expeditie
 Coman raadgevens ing.
 Comsec Geleen
 Dick van den Berg
 DIS
 Dols kantoorefficiency
 Drankenhandel Gruisen
 Drukkerij Pasklaar
 DSM
 ECS Economy Clean Sittard
 Edah W. Janssen
 Electrovisie Sittard/Valkenburg
 Essent
 Fair Play Centers
 Frituur Maja
 Fysiotherapie de Baandert
 Gehlen zonwering
 Grieks restaurant Delphi
 GTI Installatietechniek Heerlen
 de Heus en Partners multimedia
 Hoeka Vroomen

Hoveniersbedrijf Colaris
 Imtech Maintenance Zuid BV
 Intechma Projecten
 Interpolis
 Intersport De Bruijn
 Jongen caravans
 Just In Time uitzendorganisatie
 Limburg kozijnen
 Maas en Mijn
 Melotte Installatietechniek
 Mr. Joep Laudy
 NBC Accountantskantoor
 Nedcar
 Opel Göttgens Sittard
 Paraat brandbeveiliging
 Rabobank
 Ramalux
 Restaurant Hastenratherhof
 Roeters Assurantiën
 Rosita
 Rousseau Chocolate
 Sanders aluminium konstrukties
 Smeco
 Steenmarkt Van Erp
 Stienen tweewielers
 Strikers speelautomaten
 Slagerij Swiatalski
 Technische Unie
 Theo Salvino schilderwerken
 Tuincentrum De Hazelaar
 TV-Zitterd
 Van Doornik bouwbedrijven
 Van der Venne Vastgoed BV
 Vixia
 Wessels schildersbedrijf
 Wetzels auto's
 ZR groep

Felicitaties voor jubilerend DVO

Na ruim negen maanden van voorbereidingen, barst in het laatste weekeinde van september het 75-jarig jubileumfeest van onze voetbalvereniging DVO in alle hevigheid los. Het feestprogramma, dat voor elk wat wils biedt, is tot stand gekomen door de inzet van een groot aantal vrijwilligers. Deze inzet, die onbetaalbaar is, en de gulle bijdragen van een groot aantal sponsors bieden de randvoorwaarden voor een schitterend feest.



Hoewel ik binnen de DVO-familie een betrekkelijke nieuwkomer ben, is mij inmiddels wel duidelijk geworden dat ik een aantal jaren geleden voor de juiste vereniging heb gekozen. De gezelligheid, de saamhorigheid en de actieve jeugdafdeling hebben er voor gezorgd dat ik mij hier zeer snel thuis ben gaan voelen.

Dat gevoel verwacht ik ook op het jubileumfeest te krijgen. Aan de randvoorwaarden zal het niet liggen en aan jullie DVO'ers en sympathisanten ook niet. We hebben dus een fantastische happening in het vooruitzicht. U wil ik slechts één ding zeggen: geniet ervan!

Rest mij nog iedereen van harte te feliciteren en... tot ziens op het feest!

*Chris Stoelwinder,
 voorzitter Stichting Vrienden van DVO.*

- Voor Frans Erkens is DVO al vele jaren een deel van zijn leven -

Wonen op de plek waar 60 jaar geleden het doel stond!

Sittard - Frans Erkens (69), die DVO bijna zestig jaar lang in velerlei functies diende, woont niet meer in Overhoven, maar in de wijk Baandert. Toch is hij ook op die plek in de H. van Veldekestraat nauwer met zijn club verbonden, dan menigeen zou denken. Uitgerekend op die plaats van zijn woning stond in de jaren van de Tweede Wereldoorlog namelijk een van de doelen van het DVO-terrein. De club heeft inderdaad niet altijd in Overhoven gevoetbald, maar ook enkele malen buiten de wijk.

Erkens kan het allemaal weten, want als geboren en getogen Overhovenaar meldde hij zich reeds in 1942 als jeugdlid van de vereniging. Later voetbalde hij vele jaren bij de senioren en tegenwoordig fungeert hij als 'materiaalman'. Dat houdt onder andere in dat hij het onderhoud van terrein en materialen voor zijn rekening neemt, kleed- en andere lokalen poetst, tenues wast en dat soort zaken. Zonder overdrijving kan gesteld worden dat DVO een groot deel van zijn leven is geworden. Wederhelft Leny is erg actief in het jeugdhome en 'maakt' zodoende ook al vele (uiteraard gratis) uren voor de vereniging.

- Oorlogsjaren -

Erkens herinnert zich nog goed dat de eveneens zeer bekende Overhovenaar Frens Cremers zijn eerste jeugdtrainer was. Hoe het was om in de oorlogsjaren te voetballen? "Toen ik begon was de oorlog al een jaar of twee oud, dus was het in onze streken al wat rustiger."

Waar hij destijds woonde was in zekere zin ook al bijzonder. Naast hem in de 'Wermen Houk' (Dorpsstraat) woonde namelijk Willy Tummers, de secretaris van DVO. Aan de andere kant was dat Chel Hochstenbach, de voorzitter van de vereniging. Desondanks maakte Erkens toch een anderhalf jaar durend 'uitstapje' door bij Sittardse Boys te gaan spelen. Het kwam uiteindelijk echter allemaal weer goed.

Op 16-jarige leeftijd vierde hij zijn entree in het eerste team van DVO. "We speelden toen uit tegen Spaubeek, in die tijd de te kloppen club. Daar deden maar liefst zes broers Maessen mee. We wonnen met 1-0 en dat blijft je natuurlijk wel bij."

Ja, dat hij DVO tijdelijk de rug had toegekeerd, werd hem natuurlijk niet in dank afgenomen, maar na zijn succesvol debuut in de hoogste Overhovense regionen, was alles weer vlug vergeten en vergeven.

Een groot deel van zijn loopbaan bij DVO 'versleet' hij, zoals Erkens het uitdrukt, met een andere 'veteraan', Baer Dirks. "Samen veel lief en leed gedeeld en ook diverse verhui-

zingen van de vereniging meegemaakt." Begin jaren zestig ging DVO - ook dát weet Erkens nog heel goed - spelen op een terrein aan de Nusterweg. Voor de openingswedstrijd kwam DVO binnen de lijnen tegen het tweede team van Sittardia. "Math Meulenberg, onze terreinknecht, had toen onze nationale vlag verkeerd opgehangen. Dus blauw boven. Ja, we hebben er toen maar een Franse dag van gemaakt."

- Minimaal duizend -

Tot 55-jarige leeftijd speelde Erkens in het derde en vierde elftal. Hij was toen al vele jaren jeugdtrainer, scheidsrechter en ging zich vervolgens langzaam bezighouden met materiaalzaken. Hoeveel het er precies zijn geweest, weet hij niet, maar het staat wel vast dat Frans Erkens minimaal duizend maal voor 'zijn' DVO binnen de lijnen kwam. Daarbij hoorden ook enkele kampioenschappen. Dieptepunt was, meer dan veertig jaar geleden, ook voor hem degradatie uit de derde klasse. Dat is sinds vorig jaar dus rechtgezet. Dat neemt echter niet weg dat hij die 'duistere dag' vergeten is. "Een week eerder speelden we tegen Sanderbout. Wij moesten winnen en Sanderbout had niets meer te verliezen. We trokken echter met 3-2 aan het kortste einde. De daarop volgende zondag moesten we daarom per se in Roermond van Swift winnen. Het werd echter een 1-0 nederlaag." Erkens memoreert dat zijn derde elftal destijds met de selectie meetrainde. Behoorlijk pittig dus voor een lager elftal en meerdere spelers vroegen dan ook het wat kalmeraan te doen. "Baer Dirks en ik konden het echter allemaal makkelijk bijhouden. Dat moest ook wel, want als middenvelders moest je veel lopen en dus veel adem hebben. Samen met

Toine Frissen vormden we het oudste middenveld, dat DVO ooit had. Samen waren we namelijk 150 jaar oud."

- Versterkte degradatie -

Hij denkt dat er op de wat langere termijn voor DVO nog meer inzit dan het huidige derde klasserschap. "Makkelijk zal het echter bepaald niet worden. Ook volgend seizoen geldt in de



derde klasse immers versterkte degradatie. Je moet daarom dus al min of meer op het niveau van de tweede klasse spelen. DVO brengt echter een leuke en talentvolle ploeg op de been met veel spelers uit de eigen jeugd. Met de doorstroming zit het wel goed. Voorlopig is het nog even kwestie van handhaven en dan zien we wel verder." Dat laatste geldt ook voor hemzelf. Erkens heeft zich geen enkele limiet gesteld om te stoppen met zijn vele activiteiten bij de club, die hem zo na aan het hart ligt. De man, die in Overhoven - en ook daarbuiten - inmiddels een begrip is geworden, blijft, zolang hij dat nog meer enigszins kan de handen uit de mouwen steken!

een leuke baan

in de
HORECA
studentenpool

met
UITZENDORGANISATIE
JUST IN TIME
ARBEIDSPOL

Kom langs,
we vertellen je graag meer!

Just in Time, Paardestraat 23, 6131 HA Sittard
Tel: 046-4584000

Goed betaald!

Kosteloze opleiding.
De Fijnproever
Culinair Trainingscenter

Werkrooster in overleg.

Vervoer wordt geregeld.

da's betaald
uitgaan!



alberts - nienhuis

8 zaterdag 28-9-1968 pag 23



Eindelijk eigen terrein in Overhoven ZONDAG START D.V.O. OP NIEUW SPEELVELD

SITTARD, 28 sept. - Voor de Overhovense voetbalver. D.V.O. is weer een oude traditie in ere hersteld. Jarenlang heeft men buiten de woonwijk Overhoven thuiswedstrijden moeten spelen, maar daar is nu een einde aan gekomen.

Vanaf zondag spelen de juniorenelftallen en de uitgebreide jeugdafdeling op een prachtig speelveld aan de Roelantsweg in eigen omgeving. Geruime tijd hebben de roodwitten hun beste voetbalbeentjes voortgezet in de Baandert, in de nabijheid van het voormalige Sittardse Boysveld. De stadsuitbreiding deed hen daarna uitwijken naar de Nusterweg. Slechts tien jaar heeft D.V.O. gebruik kunnen maken van dit sportcomplex.

DE INDUSTRIËLE uitbreiding en de slechte gesteldheid van het terrein waren er in 1964 oorzaak van, dat het ijverige bestuur van de Overhovense vereniging diende uit te kijken naar een nieuwe accommodatie. Dat was geen gemakkelijk karwei. De S.L.O.S. stak de helpende hand toe en bood het oud-Sittardse veld aan om de Overhovense gemeenschap actief of passief van de voetbalsport te laten genieten. Het bleef natuurlijk een noodoplossing, omdat de „familieband“ het hechtst is wanneer men in eigen omgeving punten kan behalen. Ondanks allerlei toezeggingen bleek het niet gemakkelijk om de „verhuizing“ te realiseren. Het Sittardse gemeentebestuur en de S.L.O.S. bleven gastvrij toen men D.V.O. de beschikking gaf over één van de bijvelden van het sportcomplex aan de Hemelsley. In Overhoven is men zeer dankbaar voor de wijze waarop beide instanties zich hebben ingezet voor de belangen van hun vereniging.

bereiden op de competitiewedstrijden. De kleedruimten kunnen iedere vergelijking met glans doorstaan. De geestelijke adviseur van D.V.O., pater De Goede, zal zondag om 14.00 uur het sportcomplex inzegenen, waarna het veld met de wedstrijd D.V.O.-Limbricht in gebruik zal worden genomen. Een muziekgezelschap zal met feestelijke klanken deze opening opluisteren.

ZONDER twijfel zal aan de Roelantsweg in Overhoven een nieuwe voetbalster op het speelveld heersen. Men heeft er lang op moeten wachten, maar dit wachten is de moeite waard gebleken.

Uit: Limburgs Dagblad 1968

a6bo-rent

PROFESSIONALS IN VERHUUR

NEDERLANDS GROOTSTE IS OOK NOG EENS DE GOEDKOOPSTE !



architectenburo VERBRUGGEN

SITTARD tel. 046-4588259 e-mail: arch.verbruggen@worldonline.nl



Frans Erkens vierde in aanwezigheid van zijn voetballende vrienden het feit dat hij Abraham zag en dus de halve eeuw in levensjaren volmaakte. Deze foto dateert uit 1981. Er staan onder andere ook op Toine Frissen en Baer Dirks. Samen vormden zij het oudste middenveld dat DVO ooit kende. Samen waren ze toen namelijk 150 jaar jong.



De toenmalige Roda-trainer Piet de Visser gaf in 1981 zo'n honderd oefenmeesters uit het Limburgse amateurvoetbal les in techniek en tactiek. Plaats van handeling was de huidige kantine van DVO. U herkent ongetwijfeld vele bekende gezichten op deze foto.

Markt 25 6134 EJ Sittard

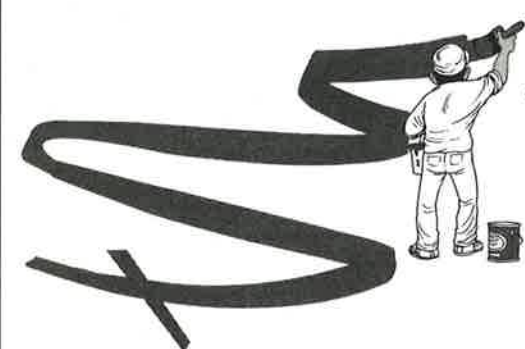


Schtrad Zitterd
sinds 1853

Schtrad Zitterd **BRAND BIER**

- Lunchkaart tot 15.00 uur
- Het adres voor uiensoep, saté en... ouderwetse appeltaart
- Al jaren een begrip in Sittard

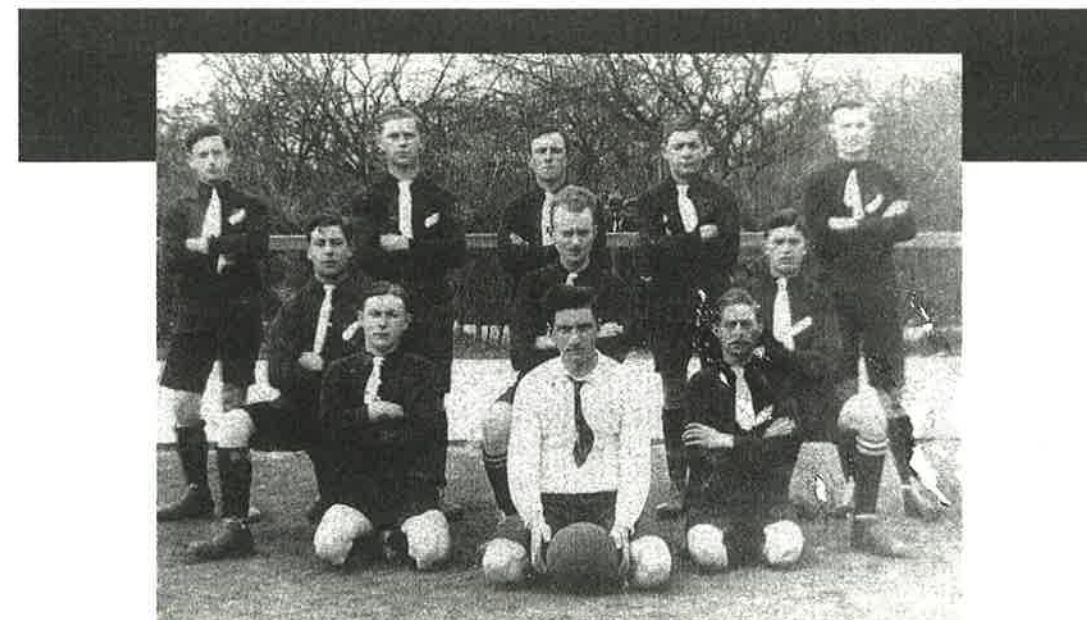
en de
Art & Sijpreekkamer
een sfeervolle ruimte op de 1^e stage



Schilderwerken
Renovaties
Betonreparatie
Siergrindvloeren
Aftimmerwerk

Aerwinkelstraat 12, 6136 BN Sittard
Internet: www.theo-salvino.nl
Email: theo@theo-salvino.nl

 046 - 4510865



Deze foto dateert nog van vóór 1920, toen de vereniging nog niet DVO heette. Ongetwijfeld was het een erg chique club, want de voetballers droegen op hun spelerstenue zelfs stropdassen! Staand van links naar rechts herkennen we de volgende heren voetballers: Lei Cruisen, Joop Cremers, Sijl Hochstenbach, Lewie Erkens en Joep Corbey. Op de tweede rij: Zef Boreas, Zef Dols en Baer Haas. Voorste rij: Nölke Schmeits, Thei Courage en Giel Dols.



Ook in 1953 viel er behoorlijk wat te vieren bij de Overhovense voetbalclub. Een nieuw kampioenschap en promotie naar de derde klasse. Op deze foto feliciteert Sittardse burgemeester M. Coenders dokter Dusch, de toenmalige voorzitter van de vereniging. Aalmoezenier Forachen keek handenwrijvend en lachend toe.

Achtervolging met paraplu

Jan Meulenberg, een van de bekendste DVO-spelers uit vroeger jaren, had ooit de euvelen moed elders te gaan voetballen. Hij kwam zodoende bij het eerste van Buchten binnen de lijnen. Toen DVO daar op bezoek ging, was de sfeer dan ook bepaald niet die van 'oude jongens, krentenbrood'. Het was onder andere DVO'er Léon de Wever, die Jan het vuur danig aan de schenen legde. Tweemaal schoffelde hij Jan zelfs helemaal onderuit. Dat was niet alleen voor de scheidsrechter aanleiding Léon ernstig te vermanen, maar ook voor de echtgenote van Jan. Die zat hem na de wedstrijd namelijk met haar paraplu achterna om hem enkele flinke meppen te kunnen verkopen. Gelukkig was Léon in die tijd echter iets rapper en kreeg ze hem niet te pakken.



Eind jaren zestig begon bij DVO de 'intoct der vreemdelingen'. Daarom staan op deze foto, naast de autochtone Overhovenaren, veel 'stadsmensen'.

INTERSPORT[®] DE BRUYN

VOORSTAD 5 SITTARD



*Accountants
Belastingadviseurs*

Thuis in het MKB!

- ◆ Het nieuwe belastingstelsel 2001 heeft voor iedereen gevolgen! Ook voor U!
- ◆ Bel voor vrijblijvende informatie:

Beek: 046-4371305

Sittard: 046-4518351

Wie herinnert het zich nog?

De geestelijk adviseur als 'fenomeen'

'De geestelijk adviseur... een fenomeen!' Die kop stond boven een artikel in het boekje, uitgegeven bij gelegenheid van het 70-jarig bestaan van DVO. Inderdaad een fenomeen? Voor de 'nieuwe tijd' zou dat inderdaad wel eens kunnen gelden, maar in vroeger jaren was de geestelijke adviseur een heel normaal verschijnsel bij een voetbal- of andere vereniging, die op katholieke leest was geschoeid.

Het was ook de tijd, waarin vergaderingen stevast werden geopend en gesloten met de door de voorzitter uitgesproken groet: 'geloof zij Jezus Christus'. Alle aanwezigen antwoordden dan braaf en in koor: 'in alle eeuwigheid amen'.

In '70 jaar DVO' schrijven Frans Cremers en Maurice Zinken dat de geestelijk adviseur moest waken voor de goede zeden van de leden. Dat 'zedes' moet uiteraard nogal ruim opgevat worden. Na het doornemen van een stapel krantenknipsels en het archief van Maurice schetsen beiden een beeld van de geestelijk adviseur.

- Vroege vogel -

De eerste zou kapelaan Reuleke zijn geweest. Het vreemde is echter dat hij te zien is op een kampioensfoto uit... 1921/1922! Inderdaad, een bijzonder vroege vogel, want goede rekenaars hebben natuurlijk meteen al ontdekt dat DVO toen nog niet bestond. De club werd immers officieel pas in 1926 opgericht. Een aantal jaren eerder figureerde echter al een voetbalclubje onder de naam Overhoven. Het terrein was de wei van boer Zinken, langs de toendertijd nog heldere Cötelbeek. Die zorgde vooral in de warme zomermaanden wel eens voor een lekkere verfrissing als de bal uit het water gevestigd moest worden.

Hoe dan ook, op de foto is te zien dat hij op enige afstand staat van de aan elkaar 'gearmede' spelers van het kampioenselftal. Een kwestie van: verschil moet er nu eenmaal zijn?

In 1938 duikt de naam van pater Hermans op als adviseur. Mogelijk werd hij nog vooraf gegaan door kapelaan Arts, die door enkele oud-bestuursleden werd genoemd. Ook hij zou 'eine ganse gouwe' zijn geweest. Pater Forachen moet ongetwijfeld een gelukkig geestelijk adviseur zijn geweest. Hij mocht DVO immers in 1953 begeleiden naar het kampioenschap van de vierde klasse. Op een van de destijds gemaakte foto's staat hij tijdens de wedstrijd, die beslissend was voor de promotie, pal naast een van de palen van het DVO-doel. "Keeper Nic. Appelmans", aldus beide schrijvers. "maakt met een ferme duik een schot onschadelijk, maar volgens bij de wedstrijd aanwezige insiders zou pater Forachen de bal desnoods zelf gekeerd hebben."

- Ook penningmeester -

In later jaren nam kapelaan Janssen het adviseurschap over en de laatste in de rij was pater de Goede. Die ontpopte zich tevens als een voortreffelijk penningmeester van de vereniging. Dat hij nogal allround was bleek in september 1968 toen hij ook de inzegening van het voetbalterrein aan de 'Wermen Houk' in Overhoven voor zijn rekening nam.

"Na deze tijd", merken Cremers en Zinken op, "heeft DVO het blijkbaar zonder de steun van een geestelijk adviseur moeten doen. Daar had echter niet iedereen vrede mee.

Tijdens de receptie bij gelegenheid van het kampioenschap en de promotie van DVO naar de vierde klasse wees de toenmalige voorzitter Bertus Tappel pastoor Koppers erop dat de vereniging al ruim drie jaar geestelijk adviseurloos was. Hij voegde eraan toe: "Wij hebben er zelfs over gedacht de letters RK voor de clubnaam weg te laten."

De Overhovense pastoor beloofde de zaak in het college

van pastores te bespreken. De schrijvers tekenen daarbij nog aan: "Gezien het veelal weglaten van de letters RK voor de naam VV DVO, mogen we concluderen dat het geestelijk adviseurschap sinds 1976 vacant is gebleven." Het artikel eindigt met de hartenkreet: "Hoewel... een beetje hulp van boven zou soms best wel eens welkom zijn."



Aalmoezenier Forachen staat gespannen naast het doel van DVO. Mogelijk om hulp van bovenaf in te roepen. Zou dat niet voldoende zijn, dan was hij ook nog bereid zelf in hoogsteigen persoon te voorkomen dat de bal de doellijn passeerde.

Lamme arm

Bij DVO wist men het in vroeger dagen heel zeker: Op Math Meulenberg na was Lei Spätgens - met stip en op afstand - de beste grensrechter van heel Limburg. Toch was het optreden van Math ook niet helemaal zonder smetten. Door langdurig de vlag in de hoogte te houden, kreeg hij namelijk een 'lamme arm'. Het gevolg daarvan was dat hij die arm geregeld moest laten zakken. Op deze manier kon hij uiteraard de scheidsrechter niet optimaal assisteren attenderen op zaken, die buiten diens blikveld op het veld plaatsvonden.

DVO-DAMESVOETBAL

Sinds enkele weken draait de voetbalkompetitie weer. Ook de voetballende dames van DVO zijn van start gegaan.

Voor het eerst neemt DVO met twee damesteams aan de competitie deel. Om de speelstersgroep uit te breiden vraagt DVO-dames die belangstelling hebben voor de voetbalsport en die minimaal 14 jaar zijn zich bij DVO aan te melden. Er zijn zoveel dames, die enthousiast naar het voetballen gaan kijken.

Waarom zouden zij de voetbalsport dan ook niet actief bedrijven? Ga eens vrijblijvend naar de training kijken op het DVO-terrein aan de Dr. Philipsstraat. De trainingsavonden zijn dinsdag van 20.30 tot 21.30 uur en vrijdag van 20.30 tot 21.00 uur. Aanmelden kan telefonisch bij dhr. H. Marx, tel. 21301 of in de kantine van DVO.

Uit: De Trompetter (1985)

Crisis in voetbalvereniging D.V.O. te Overhoven

De voetbalvereniging DVO uit Overhoven zit momenteel in een crisis. De jeugdleiders hebben n.l. via een circulaire laten weten dat zij het vertrouwen in het huidige clubbestuur volledig kwijt zijn. De druppel die de emmer voor de jeugdleiders deed overlopen waren de geruchten, door DVO-bestuursleden rond gestrooid, dat de jeugdleiders de vereniging in de steek hadden gelaten.

De secretaris van DVO, de heer Brentjens, ziet als enige aanleiding voor deze ontwikkeling dat de jeugdleiders met hun pupillen ook van het nieuwe terrein gebruik willen maken. Het SLOS echter heeft in deze beslissing, aldus de heer Brentjens en deze heeft het uitdrukkelijk verboden dat de jeugdleden ook op het nieuwe terreinen zouden voetballen. Daartegen staat de mening van de woordvoerder van de vijf jeugdleiders, de heer Haas. Deze gaat er vanuit dat de controverse reeds vanaf het begin van de nieuwe competitie bestaat. Toen beweerde het bestuur volgens hem ook al dat het veld niet voor jeugdleden mocht worden gebruikt omdat het SLOS dit verboden zou hebben. Bij informatie

van de jeugdleiders bleek dat de heer Geurtsen, directeur van de Stichting inderdaad had bepaald dat het veld slechts door de senioren mocht worden gebruikt. Het SLOS stelde echter ook dat er tegen het gebruik van de oefenhoek door de jeugdspelers geen enkel bezwaar bestond.

Ook heeft het bestuur het advies van de jeugdleiders Haas, Houben, Wehrens, Boereas en Eberson, om van het A-team een selectie-elftal te maken niet gevolgd. Deze plannen konden niet doorgaan omdat er volgens het bestuur te weinig leden beschikbaar waren. Twee spelers werden door het bestuur aan de selectie onttrokken en door dit lang genoeg te rekken, het was inmiddels al september, konden wij geen nieuw elftal meer aanmelden", aldus de heer Haas. De jeugdleiders gaan er trouwens vanuit dat de jeugd geen fokstal voor de seniorenelftallen moet zijn.

Het DVO-bestuur wil zo spoedig mogelijk nieuwe jeugdleiders in Overhoven aanwerven. Of de soccer echter zo heet gegeten wordt als ze wordt opgediend is zeer de vraag.

Uit: Maas en Mijn (1968)



In 1971 kende Overhoven zelfs 'verkleed voetballen'. Op deze foto van een carnavalswedstrijd staan van links naar rechts: Frits Meulenberg, Bèr Brentjens en (mogelijk) Sjeng Schaekens.



Als DVO in vroeger dagen thuispeelde, moest uiteraard niet alleen heel Overhoven, maar ook heel Sittard dat weten. Vandaar dat de destijds bekende stadfiguur Zefke Slangen van tijd tot tijd werd ingeschakeld als sandwichman.

Via de dochter in het eerste!

Ruim veertig jaar geleden trok ik voor het eerst het wit-rode tenue van DVO aan. Die kleuren bevielen mij uitstekend. In mijn nóg jongere jaren speelde ik namelijk bij de jeugd van Sittardse Boys en daar kwamen we eveneens in het rood en wit getooid binnen de lijnen. Wat de kleur betreft wel omgekeerd. De wat ouderen onder u kennen ongetwijfeld nog het oude Boyslied over 'rooie broek en witte trui'. Dit echter even terzijde. Ik had immers gekozen voor DVO. Wellicht omdat ze bij de Boys mijn talenten zwaar onderschat hadden. Ik kreeg namelijk het advies dat ik beter kon gaan... kegelen.

Ze zouden er spijt van krijgen! Ik speelde namelijk niet alleen vele jaren in het derde van DVO de sterren van de hemel, maar kwam zelfs in het eerste binnen te lijnen!
Ik meen dat het derde destijds het laagste team was, maar ik kwam er behoorlijk uit de voeten. De grote doorbraak kwam echter enkele weken nadat ik op vrijersvoeten raakte met de dochter van de toenmalige voorzitter. Plechtig werd mij meegegeeld, dat mijn capaciteiten (op het veld uiteraard) niet onopgemerkt waren gebleven en dat ik een plaats in het eerste had verworven. Uiteraard staken toen meteen geruchten de kop op. Boze tongen beweerden dat ik mijn plaats in het Overhovens voetbalwalhalla enkel en alleen te danken had aan mijn liefdesrelatie met de dochter van de voorzitter. Tegen zoveel jaloersheid en boosaardige praat kon ik mij nauwelijks wapenen. Ik deed dat dan ook niet, maar bereidde mij in de week voor het Grote Optreden wel bijzonder goed voor. Gezond eten, absoluut geen alcohol, (iets minder) absoluut geen seks, vroeg naar bed en dat soort zaken. Alleen jammer dat ik niet tijdens een thuiswedstrijd aan de Nusterweg, maar in Süsterseel in actie moest komen. Achteraf gezien misschien ook weer een enigszins gelukkige omstandigheid. Het liep namelijk niet helemaal volgens (mijn) plan. Eerlijk gezegd: het liep eigenlijk helemaal niet! Binnen enkele minuten had ik al in de gaten dat er, zeker qua conditie, een enorm gat gaapte tussen het eerste en het derde. Ik had de allergrootste moeite om het tempo van de wedstrijd enigszins te volgen. Het patent dat ik zo'n beetje had op mijn hakballen (uiteraard niet te verwarren met gehaktballen) werkte al helemaal niet. De enkele keer dat ik eraan toe kwam, mislukte de hakbal namelijk grandioos. Ja, ik haalde de rust, maar vraag niet hoe. Ik zie me nog in het kleedlokaal van Rasensport Süsterseel languit op de bank liggen. Helemaal kapot! Nee, er was geen vervanger, want het had al moeite genoeg gekost om elf spelers bij elkaar te krijgen. Ja, ik haalde ook het einde, maar vraag opnieuw niet hoe! Het zal u niet verwonderen dat dit niet alleen mijn eerste, maar ook mijn enige optreden bij DVO-1 was. En de verkering met de dochter van de voorzitter hield ook niet meer zo gek lang stand. Kennelijk moest zij een kerel hebben met meer uithoudingsvermogen. Dat komt immers niet alleen op het voetbalveld goed van pas! En de voorzitter? Die was zo mogelijk nog teleurgestelder dan dochterlief. Niet lang na mijn martelgang in het eerste trad hij af. Om persoonlijke redenen!

H. B.



AANNEMERSBEDRIJF
VAN GRONDWERKEN EN BESTRATINGEN

bosman bv

Handelsstraat 32, Handelscentrum Bergerweg
6135 KL Sittard tel. 046 - 4515852 fax 046 - 4529360

- Aanneming van alle soorten grondwerken en bestratingen
- Verhuur van grondverzetmachines
- Handel in zand, grind en bestratingsmaterialen

Programma feestweekeinde

b.g.v. het 75-jarig bestaan van DVO
(Vrijdag 28, zaterdag 29 en zondag 30 september)

VRIJDAG:

- de hele avond vrije entree -

- 19.30 tot 21.00 uur: **Jubileumwedstrijd**
Ex-internationals - combinatie DVO
met o.a. Berry van Aerle, Piet Schrijvers, Frans Thijssen,
Stan Valckx, Johnny Rep en Harry Heijnen
- 21.00 tot 1.00 uur: **Reünie-avond** m.m.v. orkest Rotonde Boys

ZATERDAG:

- 11.00 tot 17.00 uur: **Zeskamp jeugdteams**
- 20.00 tot 1.00 uur: **Limburgse avond**
Entree f 10.-
Voorverkoop DVO-kantine
- * 20.00 uur: DJ Math Beulen
 - * 20.30 uur: Kapel Mem-Sjoos
 - * 21.30 uur: Taai Taai
 - * 22.00 uur: Big Benny
 - * 22.30 uur: Trekking loterij 1
 - * 22.45 uur: Schaamschotten
 - * 1.00 uur: Slot

ZONDAG:

- de hele dag vrije entree -

- 9.30 tot 11.00 uur: **Medewerkersbrunch**
m.m.v. Hofzengesj en kapel Hel en Valsj
- 11.00 tot 13.00 uur: **Receptie**
m.m.v. Hofzengesj en Hel en Valsj
- 13.00 tot 19.00 uur: **Familiedag/Wijkdag**
voor de kinderen springkussen,
clown en schminken
- * 13.00 uur: DJ Math Beulen
 - * 14.00 uur: Trompetduo Peter en Hugo
 - * 14.30 uur: Math Beulen
 - * 15.00 uur: trekking loterij 2
 - * 15.30 uur: Divertimento
 - * 16.00 uur: Math Beulen
 - * 16.30 uur: Kartoesj
 - * 17.15 uur: Math Beulen
 - * 17.45 uur: Kapel 't Trumke en 't Tröötje
 - * 18.30 uur: Math Beulen
 - * 19.00 uur: Vaat aafdrénke
 - * 24.00 uur: Slot

Alle festiviteiten vinden plaats in het feestpaviljoen op het DVO-terrein aan de Dr. Philipsstraat te Sittard



HENK VAN DOORNIK



EINIGHAUSEN · TEL.046 - 45 28 774

Renovatie- & Bouwwerkzaamheden

Gratis licht van de... trainer

Het gebeurde zo'n 35 jaar geleden. DVO-1 had, zo aan het einde van de competitie, niets meer te winnen of te verliezen. Tegenstander Steenbergse Boys (Lindenheuvel, Geleen) echter wel. Dat team kon namelijk nog kampioen worden.

Het team van de Steenbergse Boys werd getraind door Harie Seelen. Die had al eens laten doorschemeren dat hij, als Steenbergse Boys de titel in de wacht wist te slepen, genegen was om bij DVO in dienst te treden.

U raadt het al: DVO verloor en Steenbergse Boys mocht de kampioensvlag hijsen. Dat verlies kwam grotendeels op het conto van verdediger Léon de Wever. Hij passeerde namelijk twee maal zijn eigen doelman. Daarmee geconfronteerd zegt hij nu zonder een spier te vertrekken: "Ja, dat waren enkele ongelukkige momenten van mij. Ik had bepaald mijn dag niet, maar ik moet er wel bij zeggen dat eigenlijk niemand van DVO kwaad op mij was."

De Wever voegt er met een lachje aan toe, dat die nederlaag van destijds nog meer voordelen dan Seelen als trainer opleverde. "DVO zat in die tijd dringend om een nieuwe lichtinstallatie verlegen. Ik wist dat Harie Seelen die kon maken en ook de nodige relaties had om aan materiaal daarvoor te komen. We kregen ze, evenals het nodige hekwerk, dan ook helemaal gratis."

Gelukkig is het 'delict' verjaard, zodat de KNVB geen actie meer kan ondernemen!

DVO van 70 naar 75 jaar

EEN OVERZICHT

*Het 70 jarig-bestaansfeest werd gevierd in september 1996
in gemeenschapshuis Oos Kaar te Overhoven .
De laatste 4 jaren van het millennium en het begin van de nieuwe eeuw
kenmerkten zich door veel veranderingen bij DVO.
Overigens een ontwikkeling passend bij het tijdsbeeld.*

VERBOUWINGEN

In het jaar 1997 was het 25 jaar geleden dat DVO zijn 'intrek' nam op de huidige locatie aan de Dr. Philipsstraat.

Tegen de buitenwand van het kantine-complex werd een ingrijpende verbouwing gepleegd.

In de zomermaanden van het jaar 1999 werd weer flink de handen uit de mouwen gestoken.

Het viertal kleedlokalen kwam nu op zes en het jeugd-home 'groeide een stuk groter'.

Daarna volgde de aanleg van een groot terras tussen kantine en hoofdveld. Laatstelijk werd in het jaar 2000 het 2de speelveld naast het hoofdveld gelegd. Op het verlanglijstje staan nu nog de licht-installatie rond het hoofdveld en de algehele renovatie van de kantine.

KAMPIOENSCHAPPEN

Bij de Jeugdafdeling werden de afgelopen jaren veel kampioenschappen behaald. Ook de senioren lieten zich niet onbetuigd. DVO 2 en 3 werden beiden kampioen in het jaar 1998.

Een prestatie van formaat leverde het zgn Dream-team van leider Piet Eijkenboom door vanaf 1996 drie keer op rij kampioen te worden.

Het jaar 2000 was echter de top. Enerzijds behaalde DVO-4 het kampioenschap, maar de klapper was uiteraard het kampioenschap van DVO-1. Na 42 jaar keerde de vereniging daardoor terug in de derde klasse. Gelukkig werd aan het einde van het kampioensjaar het derde klasserschap nipt veilig gesteld door een 2-0 overwinning op stadgenoot Almania.

ANDERE ZAKEN

Bestuur

Om de bestuurlijke continuïteit te waarborgen boog zich in 1998 een werkgroep over de organisatie bij de VV DVO. In dat jaar trad een (bijna) nieuw bestuur aan, waarin een aantal leden van de werkgroep zitting namen.

Uniforme kleding

Vanaf het seizoen 1995/1996 voerde het bestuur een uniform DVO-tenu in. Op deze manier werden jeugd- en seniorenafdeling van een en hetzelfde voetbal-tenu voorzien.

Activiteiten buiten het voetbal

De slogan van het nieuw bestuur "DVO voor prestaties en plezier" houdt in dat je bij DVO niet alleen voor prestaties op het veld terecht kunt, maar ook voor (andere) activiteiten en festiviteiten. De laatste jaren besteedde de activiteitenafdeling aandacht aan o.a. de organisatie van dardagen, supportersdagen enz. Ook de jeugdafdeling hield geregeld activiteiten buiten de voetbalsport. Daarmee werd de 'DVO-band' flink verstevigd.

Sponsoring

Met ingang van het aantreden van het nieuwe bestuur kreeg de sponsoring extra aandacht. Coördinator Con Rutjens verrichtte op dit gebied veel werk en DVO kreeg daarmee een bredere financiële basis.

Tenslotte nog aandacht voor enkele persoonlijke zaken.

De DVO-familie werd kleiner door het overlijden van onze leden Zef Haas, Jos Schulp, Ruud Lemmens en ere-lid Frens Cremers.

Frans Cremers

Alaaf De Boys!

MINIVOETBAL

60 JAAR DVO

Mede ter gelegenheid van het 60-jarig bestaan organiseert de VV DVO een miniveldvoetbaltoernooi en wel op vrijdag 23 mei en zaterdag 24 mei as.

Vrijdags wordt gespeeld van 18.30 tot 21.30 uur en zaterdag van 10.00 tot 17.00 uur. Er is een interessant prijzenpakket beschikbaar. Het toernooi staat open voor teams die 6-8 man beschikbaar hebben.

Buurt-, wijk-, café-, vrienden- en georganiseerde teams, alle kunnen deelnemen. Inschrijfkosten bedragen f 45,- per team en de datum van inschrijven sluit op vrijdag 17 mei. De dinsdag daarop krijgt u dan alle papieren toegestuurd, wedstrijdschema, poule-indeling enz.

U kunt inschrijven bij dhr. T. Salvino, Aerwinkelstraat 12, tel. 04490-10865 of bij W. Adolf, tel. 04490-16809 op 23 en 24 mei bij DVO en bij de kantine DVO 04490-18548.

Uit : De Trompetter (1986)

Biefstuk vooraf

Wellicht dat het anno 2001 alleen nog gebeurt voorafgaande aan belangrijke wedstrijden van het eerste elftal. Zo'n 25 jaar geleden was het bij DVO echter gebruikelijk dat de spelers enkele uren voordat ze binnen de lijnen kwamen samen een biefstukje verorberden. Dan kwam je, zo werd algemeen aangenomen, sterk en gesterkt voor de dag. Of die biefstuk (uiteraard met brood) de prestaties inderdaad in positieve zin heeft beïnvloed, zal wel voor eeuwig en altijd in nevelen gehuld blijven.

EEN DREAMTEAM MET 'CARNAVALSBENEN'

Het mag dan wellicht wat overtrokken klinken, maar DVO kent een... *dreamteam*. Ingewijden weten dat daar het zevende elftal mee bedoeld is. Die naam kreeg het team aan het einde van het seizoen 1999/2000. Tijdens de daaraan voorafgaande winterstop voerde DVO-7 zelfs de ranglijst aan. De titel moesten de Overhovenaren helaas echter laten schieten. De oorzaak daarvan was bepaald geen alledaagse, namelijk... 'carnavalsbenen'.

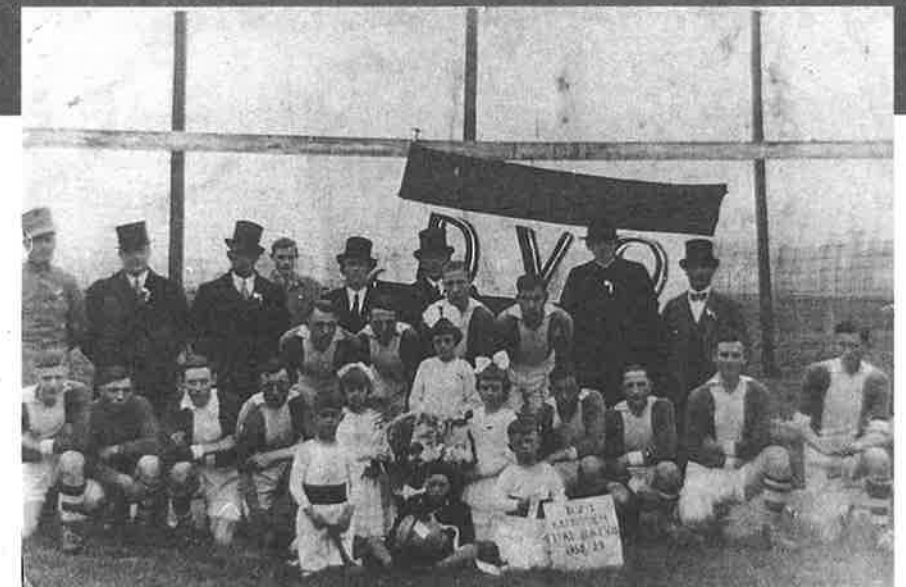
Zo betitelde bestuurslid technische zaken Frank Zinken althans het euvel dat het behalen van het kampioenschap in de weg stond. Mogelijk dat het iets met heftig dorstlessen en (te) weinig slaap tijdens de carnavalsperiode te maken had. Hoe het echter ook zij, DVO-7 eindigde toen toch nog fraai derde achter de teams van Stadbroek en Doenrade.

"Het eerste jaar kan met recht een succes genoemd worden", aldus Zinken. "Sfeer en gezelligheid staan voorop en, mocht er niet gevoetbald worden, dan wordt de zondag toch gezamenlijk doorgebracht met koffie, broodjes en bier."

We kunnen ons voorstellen dat mede daardoor de belangstelling om met het zevende binnen de lijnen te komen erg groot is. Die 'carnavalsbenen' moeten ze dan maar voor lief nemen.



Ook in 1953 mocht in Overhoven de kampioensvlag gehesen worden. Die prestatie verdiende uiteraard een foto. Daar staan van links naar rechts op: J. Gruisen, W. van 't Veer, J. Thissen, J. Meulenberg, J.v.d. Biggelaar en P. Cremers. Zittend in dezelfde volgorde: L. Gruisen, P. Donners, N. Appelmans, B.v.d. Biggelaar en H. Schaaf.



Aan het einde van het seizoen 1938/1939 werd het eerste team van DVO kampioen en promoveerde naar de vierde klasse. Op deze foto het kampioensteam met feestelijk geklede aanhang.

Exploitatie van kans- en behendigheids-
spelen

Horeca-bemiddeling

Strikers
speelautomaten

Nusterweg 94 - 6136 KV Sittard

Tel: 046 4110765

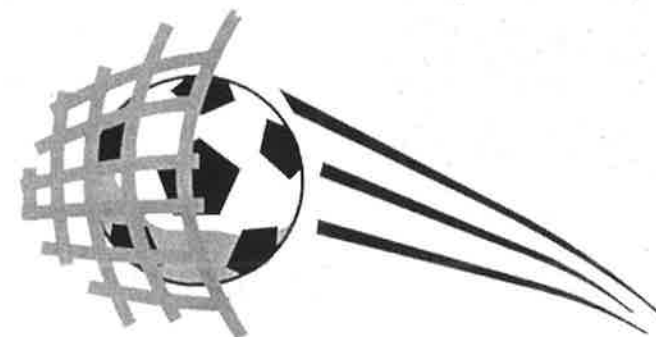
fax: 046 4110766

Stienen
TWEEWIELERS

Sittard
Tel 046-411120

Citaat

"Frens Cremers was niet alleen onze grootste criticus, maar ook onze grootste fan." (Léon de Wever, oud-speler van het eerste elftal)



'Trainen' bij kaarslicht

Léon de Wever, in de jaren zestig en zeventig speler van het eerste van DVO, herinnert zich nog goed - en ook met veel plezier - dat in Overhoven wel eens werd 'getraind' bij... kaarslicht.

Het betrof dan geen gewone, maar mental trainingen, zeg maar voorbesprekingen, waarbij na de training de wedstrijd van het daarop volgende weekeinde haarfijn onder de loep werd genomen. Niet alleen werd dan een analyse gemaakt van het spel van de tegenstander, maar ook besproken hoe men die het beste aan banden kon leggen.

Dat alles vond dus na de trainingen in de avonduren in het kleedlokaal van DVO plaats. Daarin ontbrak niet alleen stromend warm en koud water, maar ook elektriciteit. Het schoolbord, waarop de trainer met krijt een en ander uit de doeken deed, moest daarom met kaarsen verlicht worden.

Inderdaad, dat waren nog eens tijden!

HET WEL EN WEE VAN BAER D.



Eigenlijk toch ook weer een beetje een 'late roeping'. Immers was hij bij DVO als jeugdlid begonnen, dan zou zijn staat van dienst nog veel indrukwekkender zijn geweest. Dan zou Baer wellicht een plaats gekregen hebben in het Guinness recordboek. Hoe dan ook, reeds in 1986 werd hij gehuldigd omdat hij in maar liefst 750 wedstrijden voor DVO binnen de lijnen was gekomen. Een globale rekensom leert dat het er nu, 15 jaar later, meer dan 1100 moeten zijn. 'Eine knappe dae 'm dat naodeit'.

Dat grote aantal wedstrijden is in de eerste plaats natuurlijk te danken aan het feit dat hij zelden of nooit verstek liet gaan als gevoetbald moest worden. Daarnaast wist hij ook nog vaak op één en dezelfde dag een tweede wedstrijd in een ander elftal mee te pikken. Alsof de duvel er mee speelde, zo gebeurde dat ook tijdens zijn jubileumwedstrijd, waarin hij vanwege 750 optredens in de bloemetjes werd gezet. Nog voordat de huldiging goed en wel kon worden voortgezet, stapte hij van de mat. Nee, niet om gebruik te maken van een 'publieks-

Zowel wat betreft de leeftijd als het aantal 'dienstjaren' als actief voetballer is Baer Dirks bij DVO de primus inter pares. Hij telt 69 levensjaren en speelt al bijna 40 jaar in de kleuren van de vereniging

wissel', zo men die destijds al kende. Baer had een heel andere reden.

- Dubbelspel -

Even later draafde hij namelijk weer fanatiek mee in de laatste competitiewedstrijd van DVO-5. Van dat team was de jubilaris dat seizoen zelfs aanvoerder. Hij speelde in feite dus dubbelspel en dat is buiten de voetbalsport heel vaak verboden!

Dat Baer Dirks, ondanks zijn gevorderde leeftijd op het natuurlijke tapijt nog steeds uitstekend uit de voeten kan, blijkt wel uit een opmerking, die we tegenkwamen in een vrij recent verschenen clubblad. We willen u dat citaat niet onthouden: "Hij liet de jongens van 20 jaar regelmatig zijn hielen zien en de groene grassprietten voelen..."

De DVO-nestor is normaliter niet zo'n prater en eigenlijk voelde hij dan ook niet veel voor een interview in dit jubileumboekje. "Ich weit niet zoovööl mee, went 't is allemaal al zoo lang gelee", liet hij zich ontvallen.

Voor en na hoorden we echter van hem toch leuke, interessante en misschien ook wel een beetje moeilijk te geloven

gebeurtenissen en akkefietjes uit zijn voetballevens bij DVO. Daarnaast groeven we in onze eigen herinneringen als DVO-speler en gingen we bij anderen te rade. Onderstaand vindt u die - min of meer loshangende - vruchten en weerslag van onze inspanningen.

- Alleen uitwedstrijden -

Wellicht raar, maar waar! Baer Dirks, thans vaste kracht van het zesde, heeft bij DVO enkele seizoenen lang alleen maar... uitwedstrijden gespeeld. De reden daarvan was al even bijzonder. Hij was van de lagere elftallen de enige, die over een bestelwagen (de bekende 'blauwe wagen' van zijn meubelzaak op de Steenweg) beschikte. Door het plaatsen van enkele banken in de wagen, was die geschikt voor het vervoer van het hele elftal, inclusief reserves. Het mocht allemaal eigenlijk niet, maar wie maalde daar destijds om?

Baer speelde daarom afwisselend voor het derde en vierde elftal, al naar gelang voor die teams uitwedstrijden op het programma stonden. Frens Cremers was bij die uitwedstrijden de vaste leider van beide elftallen. Hij zat dan ook stevast bij Baer als bijrijder 'op de bok'. Frens fungeerde tevens als kaartlezer als de route naar het terrein van de tegenstander niet helemaal bekend of duidelijk was. Baer herinnert zich nog goed dat Frens een groot voorstander was van strakke discipline. Startte Baer de wagen en kwam in de verte nog een speler aanhollen, dan mocht hij daar niet op wachten. Frens vond dat te laat te laat was en dat de betreffende maar op tijd had te komen. Wilde hij die middag nog meespelen, dan moest hij maar zelf zorgen dat hij op de plaats van bestemming kwam!

- Wachten op duiven -

Zo'n jaar of dertig geleden floreerde de duivensport nog bijzonder goed. Heel wat

voetballers van DVO hadden eveneens duiven 'oppe sjaag' en speelden daar in het seizoen in grote en kleine wedstrijden mee. De echte liefhebbers konden vooral op zondagmorgen uren naar de lucht staren om te zien of hun favoriete vliegers nog niet van Bordeaux, Saint Vincennes en andere bekende losplaatsen thuiskwamen. Ze gingen daar vaak zó in op dat wel eens vergeten werd op tijd naar het voetbalveld te gaan.

Baer weet nog heel goed dat zijn en ook andere teams om half drie, als de wedstrijd begon, dan ook bij lange na niet compleet waren. Je moest echter met minstens acht spelers zijn voordat de scheidsrechter het beginsignaal mocht geven. Er zat dus niets anders op dan wachten tot nummer acht in het kleedlokaal verscheen. Natuurlijk was dat niet alleen voor de eigen spelers, maar ook voor de scheidsrechter en de tegenpartij niet zo prettig. Er werd daarom vaak flink 'gegrauweld' over die 'verrekte doeve'.

- Ton wist van niets -

In welk jaar het voorval plaatsvond, weet hij niet meer precies. Wel dat zijn (het derde) elftal er een vat bier aan overhield door die middag niet zo gek hard te lopen en zo weinig mogelijk op het doel aan de andere kant van het veld te schieten. Met andere woorden: men geloofde het wel, want het was ook nog dorstig weer die dag.

Een van de spelers, de bekende kastelein Ton van den Borst van Schtad Zitterd, was echter volledig onkundig van het bestaan van het complot. Of dat iets met het merk van dat gratis vat bier te maken had, is niet bekend. Ton wist in ieder geval van niets en ergerde zich bijzonder aan de lakse manier waarop zijn medespelers acteerden. Toen hij later het hoe, wat en waarom aan de weet kwam, verliet hij kwaad de DVO-veste. "Daarna hebben we hem nooit meer gezien..."

- Wassen in vrieskou -

In de beginperiode van zijn carrière kende het DVO-kleedlokaal aan de Nusterweg behalve geen stroom, ook geen koud - om nog maar te zwijgen van warm - stromend water. Daarom zorgde een van de Overhovense, DVO vriendelijk gezinde, melkboeren ervoor dat na iedere wedstrijd 'ein mëlktuit' met helder water klaarstond. De spelers goten daarvan een flinke scheut in de daarvoor bestemde zinken bakjes en poetsten vervolgens, zo goed en zo kwaad als dat in de gegeven omstandigheden mogelijk was, hun lijf schoon. Omdat de ruimte binnen de houten wanden van het kleedlokaal daar te klein voor was, vond die wasbeurt doorgaans buiten plaats. Ook in winters, die destijds wel eens heel streng konden zijn. 'Poedelen' bij tien graden vrieskou was dan ook geen uitzondering, ja natuurlijk erg primitief allemaal, maar het had ook zijn mooie en goede kanten. Je ging er echter lekker van



Het seizoen 1963/1964 sloot Baer Dirks samen met zijn makkers van het derde team af met het kampioenschap. Deze foto werd meteen na de beslissende wedstrijd op 23 juni 1964 gemaakt. Helemaal links staat 'mister DVO' zelf. Naast hem van links naar rechts: Piet Demandt, Toon Wagemans, Sjra van Kempen, Jean Donners, onbekend, onbekend, Math Meulenberg en Lei Spätjens. Zittend/knielend zijn dat van links naar rechts: Baer Paulissen, Wil Erkens, Jo Schevers, Zef Backus, Harie Bronneberg en Jac. Wetzels.

gloeien en kreeg er een mooi rood kleurtje van. En ook dát werd door de meekijkende Overhovense 'pitspoezen' behoorlijk op prijs gesteld!

-Trainen op... Nusterweg! -

Het zal velen nogal ongelofelijk in de oren klinken, maar jaren geleden trainden de DVO-teams, waaronder dat van Baer, niet op het veld langs de Nusterweg, maar óp die Nusterweg zelf! Het terrein was toen voor een korte periode niet bespeelbaar, omdat een goedwillende agrariër uit de wijk, in zijn ijver de vereniging terwille te zijn, te veel zand op het gras had gekiept. Het was de bedoeling dat het bij één kar zou blijven, maar omdat hij over een behoorlijke voorraad beschikte, leegde hij meteen maar zeven karren. Spelen, zelfs trainen op die zandvlakte was echter onmogelijk. De bal smoorde na iedere trap en het loopwerk was doodvermoeiend. "Dan oefenen we maar op de Nusterweg", besloot trainer

Jan Streukens. Zo gezegd, zo gedaan.

Dat was mogelijk omdat er zo'n 30 jaar geleden nog niet zoveel autoverkeer was. Baer herinnert zich dan ook dat de 'straattraining' slechts een enkele maal moest onderbroken worden om een auto vrije doorgang te verlenen. Als het voorval niet door meerdere bronnen, onafhankelijk van elkaar was bevestigd, waren we wellicht aan het bekende 'rijk der fabelen' gaan denken. U mag echter van ons aannemen dat het echt gebeurd is.

Het verhaal echter dat de spelers van zijn team zó 'hoog, wied en hel' konden schieten dat ze ooit aan de Nusterweg

een nogal lag overkomend vliegtuig uit de lucht haalden, kregen we nergens bevestigd. Jammer, want dat zou natuurlijk een wel héél bijzondere stunt zijn geweest!

- 'Kaal' stoppen -

Natuurlijk wordt Baer Dirks wel eens de vraag gesteld of hij nog ooit zal stoppen en wanneer dat tijdstip aanbreekt. Nooit heeft hij daar een rechtstreeks antwoord op gegeven. Na heel lang doorvragen kreeg de redactie van het jubileumboekje

echter de primeur. Baer bergt het rood-witte tenue pas voorgoed op als hij helemaal... kaal is.

U herinnert zich ongetwijfeld nog dat begin dit jaar een Engels onderzoek uitwees dat kale voetballers meer kans lopen dat ze een gele of rode kaart krijgen dan spelers met een flinke bos stro op hun hoofd. In die kaarten heeft Baer echter helemaal geen trek. Dus verlaat hij de voetbalarena definitief als zijn schedel helemaal gaat glimmen.

Door Vrienden Opgericht Met heel Overhoven vierde D.V.O. het promotiefeest

Ontelbare felicitaties
voor nieuwe 3e kl.

SITTARD, 2 Aug. (eig. corr.) — Zondag vierde DVO en met deze nieuwe derde klasser geheel Overhoven een bij feest. Er was reden te over om te feesten. Niet alleen behaalde het eerste elftal van DVO het kampioenschap en promoveerde naar de derde klasse van de KNVB, levens wist 'n jeugdelftal het kampioenschap te behalen.

Het overdekte gedeelte van de speelplaats van de jongensschool was, dank zij veler medewerking, op zeer gelukkige wijze omgetoverd in een feestzaal. Vooral in deze ruimte 't feest een aanvang zou nemen werd in de H. Hartkerk door de geestelijk adviseur Pater Vorachen een H. Mis tot intentie van de levende en overleden leden van DVO opgedragen. Daarna volgde in de „feestzaal" het gezamenlijk ontbijt gevolgd door een zeer drukke receptie.

DRUKKE RECEPTIE

De beide kampioenselftallen stonden links en rechts van het bestuur opgesteld en ontelbare malen moesten zij deze morgen de wens horen dat nu spoedig het 2e klasserschap zou volgen. De heer Hochsténbach, voorzitter van het huldigungscomité bood namens geheel Overhoven een compleet stel nieuwe truien en broeken voor het eerste elftal aan. Mevrouw Devies schonk twaalf nieuwe DVO-emblemen zodat het eerste elftal de strijd om het 2e klasserschap in gloednieuwe spullen kan beginnen.

Verder kwamen hun gelukwensen aanbieden de Pierotte, Buurt Beekstraat, de heer Claassens onder aanbidding van een nieuwe bal, die te zo de 2e klas in moesten schoppen, de Handbalver. DVO, Burgemeester Coenders met de wethouders Schrijen, Dols en secretaris Ensink. Burgemeester Coenders complimenteerde de bestuur en spelers speciaal om hun volharding en doorzettingsver-

mogen. Pater Rector van Zandvliet en Pater Schellekens, de R.K. Sportver. Limbricht, Sittardia, de Alpenjagers, S.V.M. Munstergeleen, OVCS Ophoven, „Almanla" Broeksittard, Schiedsrechtersgroep Sittard, de tafeltennisvereniging Diato, Pater Manesse die mede z'n gelukwensen aanbode namens rect. Tillemans en de hr Koolhaas directeur van de Philips radiobuissfabriek. Hij bracht dank aan DVO voor de spontane wijze waarop zij steeds voor het personeel van Philips zijn terrein beschikbaar stelde en deelde mede dat hij blij was als hij in staat was voor DVO een tegenprestatie te leveren. Verder de voetbalver. Born, Inspecteur Knibbeleer namens de politie, de heer Schoffelen hoofd der school, voetbalclub Diederden, de DVO Jeugd, de Oranje vereniging, de Pierottiekapel en de Bridgeclub Overhoven. Alle gelukwensen gingen gepaard met bloemen en of praktische en nuttige geschenken. Namens het eerste elftal bedankte de heer J. Thissen het bestuur. Dokter Dusch de voorzitter van DVO sprak tot allen een hartelijk dankwoord, speciaal tot het huldigungscomité en de milde gevers. Als herinnering aan het behalen van het derde klasserschap overhandigde hij alle spelers een groepsfoto van 't eerste elftal. Tenslotte sprak de voorzitter van het huldigungscomité een dankwoord tot allen en nodigde hij allen uit op de feestavond welke door de Pierottiekapel werd opgeluisterd. Op feestelijke wijze heeft DVO en zijn talloos vele vrienden het behalen van het derde klasserschap gevierd.

L.D. den 6-9-1955 r.7

Vriendschappelijk — Het tweede en het vierde elftal van Sittardia speelden Zondagmiddag vriendschappelijke wedstrijden tegen het eerste en tweede elftal van D.V.O. Door Sittardia werd met 7-0 en met 14-0 gewonnen.

Uit: Limburgs Dagblad (1955)



Margrietlaan 5
6133 BH Sittard
046-4515253

reinigings- en schoonmaakbedrijf
ECONOMY CLEAN SITTARD

**WONING KOPEN?
WONING VERKOPEN?
HYPOTHEKEN?
BELGISCH ONROEREND GOED?**

**VAN DER VENNE
VASTGOED**

**VOOR HUIS & HYPOTHEEK
SITTARD - GELEEN - MAASEIK (B.)**

**FISCHERPAD 104 (HANDELSCENTRUM BERGERWEG)
6135 KS SITTARD TEL. 046-4581029
INTERNET: WWW.VDVENNE.COM**

Lei Spätgens, verenigingsman van het oude stempel

**In de tegenwoordige tijd kom je ze bijna niet meer tegen:
Verenigingsmensen die bijna hun hele leven
aan een club verbonden zijn !**

Lei(ke) Spätgens is echter nog een verenigingsman van het oude stempel. Want voetbalvereniging DVO kan al vanaf het begin van de jaren '50 op hem bouwen.

Ergens in het jaar 1953 kwam hij in 'dienst' bij DVO.

Overigens een gedenkwaardig jaar omdat de club toen promoveerde naar de 3e Klasse KNVB. Lei voelde zich tussen de doelpalen het best op zijn gemak. Hij keepste heel wat seizoenen in diverse elftallen. Uit welingelichte bron blijkt dat hij zelfs in het doel zijn onafscheidelijke alpinopet droeg. Aan het einde van de jaren '50 nam Lei al zitting in het bestuur. DVO speelde toen op het terrein aan de Nusterweg naast de Philips. Vanaf die tijd verruilde DVO menigmaal van speelveld.

In de vele jaren die volgden bleek hij een verenigingsman die vele functies vervulde. Reeds genoemd is het bestuurslidmaatschap. Dit duurde zelfs tot het begin van de jaren '80. Verder was hij leider/grensrechter

bij diverse senioren elftallen. Het moet gezegd dat hij vooral als grensrechter menig punt voor zijn jongens bijeen 'smokkelde'.

Ook bij de jeugd droeg hij als leider-coach zijn steentje (zeg maar gerust steen) bij. En als we dan toch het woord steen gebruiken, gaan we in een vloeiende beweging naar het onderwerp verbouwingen.

Apetrots vertelt Lei altijd weer over het jaar 1968. Toen keerde DVO uit 'den vreemde' (de Baandert) terug naar Overhoven. Het nieuwe voetbalveld in de 'Wermen Houk' werd in dat jaar in gebruik genomen. "Daar was de eerste douche-gelegenheid bij een Sittardse amateurclub" zo vertelt hij en meteen



daaraan toevoegend dat alles zelf werd aangelegd. En op het nieuwe speelveld was zelfs een kantine gebouwd. Hier zwaaiden Sjeng en An Schaekens de scepter. Men kon toen vaststellen dat DVO, teruggekeerd in de eigen wijk, in rustiger vaarwater kwam. De tijd daarvoor kenmerkte zich door verhuizingen, maar ook vaak door een minder gunstige financiële situatie.

Lei en de overigere bestuurders probeerden dan wat extra geld in het laatje te krijgen door bijvoorbeeld het inzamelen van oud papier, het rondgaan met de lottoformulieren en in een verder verleden de organisatie van (windbuks)schietconcoursen in een aantal Overhovense cafés.

* Spelersmakelaar

Lei staat bij de meeste mensen bekend als spelersmakelaar. Vol goede moed en met veel visie stortte hij zich steeds weer op het benaderen van nieuwe spelers.

In de beginperiode met secretaris Bér Brentjens. Later deed hij dit vooral samen met compagnon Wim Hacken. En passant trokken ze onderweg nog wat sponsors aan de jas of wisten andere zaken voor de club te versieren. Aangezien ze samen veel op pad waren, worden ze door de DVO-insiders liefkozend Knabbel en Babbel genoemd.

Nadat Lei stopte met het bestuurswerk, maakten diverse feestcomités dankbaar gebruik van zijn kwaliteiten.

Bij de verbouwingen op het huidige DVO-complex wandelde hij op de eerste dag binnen en begreep meteen dat zijn hulp weer zeer gewenst was.

Sinds enige jaren is Lei in de VUT na een bijna 40-jarig dienstverband bij de gemeente Sittard. Rond die tijd werd hij ook –samen met Thei Salvino– tot erelid van DVO benoemd.

* Jubileum

Het spreekt welhaast vanzelf dat hij ook in de organisatie van het 75-jarig bestaansfeest actief is. Zeer nauw volgt hij alle vorderingen richting jubileumfeest. Zijn laatste opmerking in het interview spreekt daarom boekdelen. "Ja, we zullen nog flink wat werk krijgen, zodat het een mooi feest voor DVO wordt". Met deze typerende uitspraak voor Lei Spätgens sluiten we het gesprek af.

* Zonen

Wat niet in het gesprek aan de orde is gekomen, maar zeer zeker vermeldenswaard is: De drie zoons van Lei, Leon, Ron en Frank, voetballen ook bij DVO en zijn wederhelft was de steun en toeverlaat van Lei en zoons bij hun activiteiten voor DVO.

Frans Cremers

Citaat

"Felix Lebens heeft mij wel wat geleerd op zijn (medisch) gebied, maar ik heb hem de nodige tactiek bijgebracht. Daarom staat hij momenteel bij DVO tactisch op eenzame hoogte." (Baer Dirks)

*Uw huis wordt pas echt mooi
met deuren en ramen van:*

RAMALUX

**KUNSTSTOFF EN HARDHOUTEN RAMEN EN DEUREN
DR. NOLENSLAAN 111A 6136 GM SITTARD**

**TEL.: 046 458 13 88
046 452 49 89
FAX.: 046 452 49 89**

ARPAS

**ARPAS BV
ENGINEERING SERVICES**

**Uw partner voor de
detachering van tech-
nisch en administratief
personeel.**

Pascal Eggen
Aernout Eggen
Overhovenerstraat 2
6131 BZ Sittard

Tel. 046 - 458 0099
Fax 046 - 458 9197
E-mail:
arpas.eng.bv@tref.nl

VV DVO: De weg van DORP naar STAD (Regio)

Anno 2001 komen de leden van DVO, zowel senioren als jeugd, niet alleen uit het dorp Overhoven, niet alleen uit de stad Sittard-Geleen, maar ook uit de regio daaromheen.

DVO is Overhoven lang ontgroeid. Maar dat is uiteraard niet altijd zo geweest. Na de oprichting in het jaar 1926 was het heel lang zo dat de leden voornamelijk uit het Overhovense kwamen. Nu bij de viering van het 75 jarig bestaan van ons DVO willen we eens omzien in de tijd en kijken wanneer de stroom 'vreemdelingen' eigenlijk op gang begon te komen.

DE JAREN ZESTIG

Dit breekpunt in de historie van DVO lag in het begin van de jaren zestig (van de vorige eeuw).

Om een en ander wat duidelijker te maken een korte terugblik:

Tot het jaar 1962 speelde DVO op het terrein aan de Nusterweg tegenover boerderij Janssen. Hier was de club in 1951 neergestreken vanaf het terrein aan de Baandert. In laatstgenoemd jaar werd ook het 25- jarig bestaansfeest gevierd.

TERUGKEER NAAR DE BAANDERT

Vanaf 1963 ging DVO weer voetballen in de Baandert en wel op het oud-Sittardia terrein. De toenmalig e profclub Sittardia was immers naar het nieuwe stadion aan de Hemelsley verhuisd.

Interessant detail hierbij is dat DVO nauwelijks zo'n honderd meter verwijderd was van het terrein dat de club begin jaren vijftig moest verlaten vanwege woningbouw.

Vanaf de terugkeer naar de Baandert kwam er ook behoorlijk schot in het ledental van DVO. In die tijd werd het derde elftal van Sittardia opgeheven en ook de jeugdafdeling van deze club werd ingrijpend gereorganiseerd.

Een groot aantal senior- en jeugdleden kwam de gelederen van DVO versterken. Vooral de jeugdafdeling voer daar wel bij. Een uitstekende lichting jeugdvoetballers zorgde voor een aantal kampioenschappen op rij.

In het midden van de jaren '60 namen zelfs drie A-elftallen aan de competitie deel. Het was in die tijd dringen geblazen om in het 'top-A Team' mee te mogen doen.

Wat een verschil met de huidige tijd !

"DIE VAN ZITTERD"

Ook de DRIE seniorenelftallen van DVO kenden, zoals reeds gezegd, een sterke aanwas.

Maar niet iedereen was blij met de komst van zoveel vreemdelingen. De 'sjnaake van Euverhaove' werden nu immers met een sterke concurrentie van buitenaf opgezadeld.

Voor het zicht op een plaats in het eerste elftal verdween nu voor de Overhovense spelers wel eens ver achter de horizon.

In Overhoven was dit in die tijd het gesprek van de dag en ook naar het bestuur van DVO toe werd gemord.

"Ouch al kenne ze neit voetballe. Ze komme van Zitterd, dan komme ze vanzelf in 't eesjte" zo hoorde je vaak bij DVO.

Een bestuurslid uit die tijd vertelt nu nog steeds dat hij veiligheidshalve wel eens een straatje om liep om boze 'autochtonen' te ontlopen. (Namen bekend bij redactie !)

Een ommekeer kwam zo rond het jaar 1966. Toen werd ook het 40 jarig bestaansfeest gevierd. Vanaf die tijd werd begonnen met een sterke inpassing van Overhovense jeudspelers in het eerste en ook tweede elftal.

lees verder op pagina 47



Deze foto werd gemaakt tijdens de receptie toen DVO ruim zestig jaar geleden kampioen werd en een klasse hoger mocht gaan spelen.



DVO-jeugd in de competitie 1961/62. Staand van links naar rechts: J. Dumarteau, Jan de Ree, Frans Brentjens, Fred den Rooyen, Stan Griens, John Ehlen en leider Math Dols. Zittend van links naar rechts: Henk Rombouts, George Bloeboum, Piet Brentjens, Frits Haas, Jan Schaekens en Jos Schulpen.



Foto uit het begin van de jaren zestig. De DVO-jeugd speelde toen niet alleen voetbal, maar ging ook wel eens 'op kamp'. Voordat de bus vertrok nog even een plaatje (laten) maken.

DE INTEGRATIE KOMT GOED OP GANG

Na wederom enkele verhuizingen, keert DVO in de wijk Overhoven terug en daarmee komt de club in rustiger vaarwater.

Op het terrein in de zogenaamde Werme Houk begint de omvorming tot één club. Dit wordt mede versterkt door het feit dat men voor de eerste keer in de clubhistorie terecht kon in een eigen kantine.

Deze kantine was ook een geliefde thuisbasis voor het elftal dat zo rond 1969/1970 het leven zag.

Een vriendenclub richtte het vierde elftal op. Er volgden meteen een aantal kampioenschappen, zowel op het veld als ook achter en vóór de bar !

Geleidelijk werd de voetbalfamilie DVO nu met 'gezinsuitbreiding' verblijd. In de jaren '70 en '80 volgde n een 5e, 6e en 7e elftal.

In de 90-er jaren werd zelfs met 8 elftallen aan de competitie deelgenomen. Het 8-ste speelde als een 'veredeld'veteranenelftal op zaterdag.

Inmiddels waren de dames ook bij DVO achter de bal aan gaan hollen. Rond 1980 begon het DVO-dameselftal o.l.v. Herman Marx wedstrijden te spelen en midden jaren '80 bracht men zelfs twee elftallen op de been.

DE JEUGD KOMT ERAAN !

Waar in de negentiger jaren de seniorenafdeling te maken krijgt met het wegvallen van het damesvoetbal en het (veteranen)voetbal op zaterdag, kent het DVO-jeugdvoetbal een bloeiperiode. De E-en F-jeugd groeit explosief en de jeugdafdeling viert veel kampioenschappen.

DVO profileert zich in deze tijd bovendien als vereniging waar men van hoog tot laag in een uniform tenue voetbalt.

Een hoogtepunt wordt echter in het jaar 2000 gevierd, dan behaalt DVO immers het kampioenschap in de 4 de klas KNVB en promoveert na 42 jaar weer naar de 3de klas.

De hoop voor het nieuwe millennium is gevestigd op handhaving in de ze hogere klasse en grote aandacht en zorg voor de jeugdafdeling.

Heel belangrijk is echter dat we in de beoefening van de voetbalsport hechten aan onze naam die we in 1926 hebben aangenomen :

DVO, Door Vrienden Opgericht.

Frans Cremers



Vieren van het kampioenschap 1999-2000 na de wedstrijd Centrum Boys - DVO.
Door een 4-2 winst werd voor het eerst sinds 1956 de derde klasse bereikt.
Op de foto: Hans Hermans

DVO smeekt om een voetbalveld

OVERHOVEN, 5 mei (eig. corr.) — De bijna 40-jarige voetbalvereniging DVO uit Overhoven-Sittard tobt op het ogenblik met grote moeilijkheden. Na ieder seizoen kon men de laatste jaren een zucht van verlichting slaken, wanneer de N.V. Philips, waarvan het DVO-terrein eigendom is, zo bereidwillig was om de Overhovense vierde klasser nog een jaar van het voetbalveld gebruik te laten maken. Nu vreest men echter bij het DVO-bestuur, dat in de uitbreidingsplannen van het Philips complex ook het voetbalveld het zal moeten ontgelden. Dat betekent, dat DVO met zijn negen elftallen letterlijk en figuurlijk op straat staat.

Deze situatie had men reeds jaren kunnen voorzien. Overal verschenen in de gemeente Sittard nieuwe sportvelden maar de Overhovense voetbalvereniging moest zich tevreden stellen met een terrein, dat het laatste seizoen meer de indruk gaf van een woestijn dan een met gras bedekt voetbalveld. Bovendien is er een kleedlokaal te bezichtigen waarin het onverantwoordelijk is bij regenweer de kleren op te hangen. Het bestuur en leden van DVO hebben het vorige jaar geld en vrije tijd opgeofferd om het veld en kleedlokaal in een

behoorlijke staat te brengen. De moeilijkheden waren echter te groot om succes te hebben. Maar een slecht terrein is nog altijd meer dan één veld. Het DVO bestuur is dan ook danig aan de slag om de niet minder dan 167 leden het volgende jaar toch de mogelijkheid te bieden, hun wekelijkse voetbalwedstrijd te spelen.

De gemeente Sittard wil DVO gastvrijheid verlenen op een van de bijvelden van het nieuwe Sittardia stadion. Toch voelt het DVO bestuur zich met deze oplossing niet erg gelukkig, omdat dan het toch al beperkte aantal toeschouwers nog zou dalen.

Dit zou DVO van de regen in de drup helpen, want de financiële omstandigheden van deze amateurvereniging zijn niet zorooskleurig. Het bestuur en leden doen moeite om hun clubkas wat op peil te brengen. Zij organiseren schietconcouren en geven de fotospeler een prachtige service door de formulieren aan huis op te halen. Bovendien heeft aanvoerder Jan Streukers de training op zich genomen. Laten we hopen dat deze grote amateurploeg snel en goed eigen home krijgt, zodat de negen elftallen naar hartelust acht de bal kunnen blijven draven.

Uit: Limburg Dagblad 1964



Industriepark Noord
Nusterweg 65, 6136 KT Sittard
Tel 046 - 4512086



De mooiste keukens,
badkamers, CV en sanitair



Onze verkopers zullen u dat gaarne verder toelichten.

KEUKENS * CV * SANITAIR



Burg. Lemmensstraat 216, Lindenheuvel Geleen-West
tel. 046 - 474 75 75

Openingstijden: maandag, dinsdag en woensdag 9.00 - 18.00 uur,
donderdag 9.00 - 20.00 uur, vrijdag 9.00 - 17.00 uur
zaterdag 9.00 - 12.00 uur

- Thei Salvino met hele familie aan Overhovense voetbalclub verbonden -

"Noem me geen 'mister-DVO', want dan doe je anderen tekort"

Sittard -Ja, hij weet dat hij zo genoemd wordt, maar heeft het veel liever niet. Thei Salvino (51) staat in Overhovense voetbalkringen bekend als 'Mister-DVO'. Hij vindt echter dat hij die eretitel niet verdient. "Dan doe je veel anderen tekort", zegt hij, "want er zijn veel meer mensen, die enorm veel voor de vereniging betekenen."

Dat neemt echter niet weg dat hij grote verdiensten heeft voor DVO, waarvan hij al 37 lid is. Niet alleen hij trouwens, maar ook meerdere familieleden doen dat al vele jaren. Zus Margriet zwaait de scepter in de kantine en zus Mia assisteert daarbij op zondagmiddag. Haar man, Sjeng, bakt op zondagmorgen spek met eieren voor de spelers van de teams, die thuis in actie komen. Ron, de zoon van Margriet, fungeert als jeugdleider en zwager Carlo Krekels is eveneens jeugdleider en tevens actief in het sponsorcircuit. Één grote DVO-familie dus. Temeer opmerkelijk omdat de Salvino's met aanhang niet uit Overhoven stammen.

- Dranken rondbrengen -

Thei is een nazaat van de bekende familie, die vroeger in de Sittardse Brandstraat een café (City-bar en later De Herberg) exploiteerde. "Destijds hielp ik Sjeng Gruisen uit Overhoven met het rondbrengen van dranken. Zo raakte je ook met mensen uit die wijk in gesprek. Ze vroegen mij lid van DVO te worden, maar ik zei pas ja nadat Sjeng mij toestemming had gegeven op zaterdagmiddag voor de wedstrijden het 'werk' te verzuimen."

Salvino kwam bij DVO in de periode dat meerdere sportieve jongelingen uit de binnenstad de weg naar Overhoven wisten te vinden. Hij speelde wel nog even bij Sittardia en de Kraaien, maar uiteindelijk werd DVO toch zijn Grote Liefde. Af en toe mocht hij in het eerste op de groene mat komen, later werd hij jeugdleider en ging nog heel wat meer voor de vereniging doen. Zo was hij bestuurslid, beheerde vele jaren de kantine en houdt zich tegenwoordig, samen met Jos Erkens, vrij intensief bezig met technische voetbalzaken.

Voor hem is DVO niet alleen Door Vrienden Opgericht (vandaar de letters DVO), maar ook altijd een vriendenclub gebleven. "De sfeer is geweldig en iedereen krijgt de waardering, die hij of zij verdient. Dat ik vele vrienden bij de vereniging heb, merkte ik heel goed tijdens een hele moeilijke periode in mijn leven. Toen ben ik bij DVO prima opgevangen. Velen hebben mij toen een hart onder de riem gestoken. Wat mij ook aanspreekt is dat niemand betaald wordt. Ze doen het allemaal voor 'e blaedje beier', een trainingspak of een voetbalbroek. En of je nu in het eerste of zevende speelt, iedereen moet contributie betalen."

- Hartstikke gezellig -

Hij koestert vooral de vrijdagavond. Dan blijven niet alleen de spelers na de training in de kantine 'hangen', maar komen ook hun vriendinnen (die eveneens getraind hebben) op bezoek en zelfs spelers van andere Sittardse voetbalclubs. Er is muziek en er wordt gelachen en gepraat. Hartstikke gezellig. Daarna gaat het hele gezelschap samen de stad in."

Dat saamhorigheidsgevoel blijkt ook tijdens de wintersportvakantie in Oostenrijk. Salvino beleeft die niet alleen met zijn eigen familie, maar ook met een deel van de DVO-familie. "Al meer dan twintig jaar. Vaak met meer dan dertig mensen. Al die jaren treffen we dan ook onze voetbalvrienden van EVV. Daar hebben we een goede band mee. Je gelooft het niet, maar we praten dan nauwelijks over voetballen."

Hij heeft ook een originele omschrijving van een echte verenigingsman: "Iemand die wel eens een reclamebord stuk schopt, maar de volgende dag voor een nieuw bord



zorgt". Met andere woorden: meningsverschillen mogen best, als ze kort daarna maar weer vergeten en vergeven zijn en de betreffende mensen toch vrienden blijven. Dat bij DVO veel mensen rondlopen met eenzelfde, voor de vereniging kloppend, hart als dat van hemzelf, heeft volgens hem veel bijgedragen aan de successen van de laatste jaren.

- Goede instelling -

"Op deze manier hebben we er het maximale uit kunnen halen. We kunnen best nog wel hogerop, maar dan zonder forceren. Je hoort wel eens negatieve geluiden over instelling en mentaliteit van de hedendaagse jeugd. Nou, bij DVO lopen toch behoorlijk wat jongeren rond, die echt de goede instelling hebben. Daar mogen we zeer trots op zijn."

"Wanneer ik stop? Voorlopig zeker niet, maar als ik de gaten krijg dat ik geen steentje meer kan bijdragen aan de gang van zaken bij DVO, ja dan hou ik er mee op."